

Motion till riksdagen 2007/08:Kr248

av **Agneta Lundberg och Hans Stenberg (s)**

Samlingslokaler och demokratin

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av det statliga stödet för samlingslokaler.

Motivering

Tillgången på samlingslokaler i form av Folkets Hus och Park, Nykterhetsrörelsens lokaler och Bygdegårdarna har i ett historiskt perspektiv varit av avgörande betydelse utifrån den roll som folkrörelserna kommit att spela i svensk politik och samhällsbyggande under 1900-talet.

Hade inte folkrörelserna skapat egna lokaler för agitationsmöten, bildningsverksamhet och social samvaro, så kan vi anta att mycket sett anorlunda ut i dag. Den styrka som tillgången på egna lokaler innebar i folkrörelsernas barndom kan inte nog understrykas.

I dag är situationen en annan – vi hälsas välkomna att hålla våra möten och andra aktiviteter i en mängd olika lokaler, men jag är övertygad om att de föreningsdrivna samlingslokalerna alltjämt spelar en stor roll för den kommande samhällsutvecklingen. Ett uttryck som med fördel kan användas för detta är ”demokratins infrastruktur”.

På samma sätt som vi måste se till att hela landet har en bra infrastruktur i form av vägar, flygplatser, järnvägar, tele- och datakommunikation så är jag övertygad om att vi även måste värna den infrastruktur som står till demokratin förfogande.

Under senare år har vi sett en utveckling i många kommuner där behoven av samlingslokaler allt mer ifrågasätts, främst ur ett ekonomiskt perspektiv. Ett uttryck som ibland används är att kommunen inte kan ge stöd till lokaler utan till verksamhet eller att man ej ska stödja verksamhet som riktar sig till ”friska vuxna”.

Fel! Okänt namn på

Båda dessa uttryck överensstämmer dåligt med grundsynen om alla människors lika värde.

Jag anser att frågan kring samlingslokaler måste sättas in i ett bredare politiskt och demokratiskt perspektiv.

Det är inte den som håller en samlingslokal som primärt ska fylla den med verksamhet – det ska vara en plats som är öppen för alla såväl för det politiska samtalet som för alla andra former av barn- och ungdomsverksamhet samt pensionärsorganisationernas breda verksamhet. När vi bygger en väg så skapar vi en möjlighet för människor att förflytta sig från en plats till en annan. Vi garanterar tillgång och funktionalitet, men att använda vägen är upp till var och en. När en samlingslokal byggs så skapas en möjlighet för möten mellan människor. Samhället garanterar tillgång och funktionalitet, men att använda samlingslokaler är upp till var och en. Båda dessa utgör alltså en nödvändig infrastruktur med olika syften.

När vi under alla år byggt välfärdssystemet så har det byggt på två viktiga principer, dels generella delar som ska vara riktade mot alla, dels de delar som tar sikte på de mest utsatta. Detta välfärdssystem har varit mycket framgångsrikt. Det är viktigt att tillgången till bibliotek, fritidsanläggningar m.m. är till för alla, det måste också vara fallet när det gäller tillgången till en samlingslokal.

Jag anser att samhället på såväl nationell, regional som lokal nivå, på ett mer tydligt sätt måste slå vakt om och utöka antalet samlingslokaler och se till att de sätts in i ett bredare politiskt och demokratiskt perspektiv.

Behovet av samlingslokalanläggningar är långt ifrån tillgodosett. Därför är det angeläget att se över behovet av nybyggnad, om- och tillbyggnad av samlingslokaler, anpassa befintliga lokaler till dagens standard gällande miljö, teknik etc. och energi- och handikappanpassa våra samlingslokaler.

Stockholm den 21 september 2007

Agneta Lundberg (s)

Hans Stenberg (s)